

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789741040.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

[Imellem vort værelse og gæstestuen var væggen så tynd, at vi kunne høre alt, hvad de højrøstede gæster passerede om med vor fader. Ofte hørte jeg til min sorg, at vi var genstanden for samtalen. Han fortalte dem om vor ansættelse ved teatret, hvor rart vi kunne danse, synge, deklamere etc. »Lad dem komme herind!« 40 lød det da ofte, »lad os se dem!« Min fader kom da ind til os, og med en bedende mine henvendte han sig altid til mig og sagde: »Gør mig den tjeneste, min pige, at komme ind; det er sådanne pæne mænd, og de ønsker så meget at se eder.« Alt blodet steg mig til hovedet ved slige anmodninger, bønligt bad jeg om at måtte være fri; men når intet hjalp, sagde jeg: »Hvad vil Herman sige, hvis han får det at vide? Du ved jo, han vil på ingen måde have, at vi viser os for gæsterne.« Dette hjalp; vredt vendte han os ryggen, gik ind igen, og vi hørte nu, hvorledes han hittede på forskellige udflugter til grund for vor udebliven, og gæsternes uforskammede bemærkninger over vor tilbageholdenhed.]